

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 130:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission til gennemgang af de grønne afgifter.

Af Steen Gade (SF) og Marianne Jelved (RV) m.fl.

(Fremsat 7/4 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Kristian Jensen):

SF og Det Radikale Venstre har fremsat forslag om at nedsætte en kommission af uafhængige eksperter til at gennemgå de grønne afgifter. Hensigten er ifølge forslagsstillerne at opnå den bedst mulige miljøeffekt, og kommissionen skal også komme med forslag til, hvorledes det kan gøres mere gennemskueligt, hvordan de grønne afgifter, især på energiområdet, er skruet sammen.

Jeg vil godt indlede med en vis forundring over, at det skal være en kommission af uafhængige eksperter. Mon ikke de fleste vil være enige om, at såkaldt uafhængige eksperter allerede nu kommer med snesevis af forslag på miljøområdet? Det, det drejer sig om, er efter regeringens opfattelse ikke at få en lang liste over yderligere forslag, men derimod at prioritere miljøindsatsen. Det er klart en politisk opgave, og derfor forstår jeg ikke, at forslagsstillerne vil afkoble den politiske del.

Det er min opfattelse, at grønne afgifter skal bidrage positivt til miljøet og til de energipolitiske målsætninger. Afgifter kan sikre omkostningseffektive miljøgevinster, hvis afgifterne indrettes rigtigt, men afgifter gør det ikke alene. Forskningen må også med i prioriteringen, ikke mindst på energiområdet, hvor så mange unge og gamle teknologier er på banen og kæmper om opmærksomheden og midlerne, så der er altså en regelregulering, som skal ses i et samspil med afgifterne.

Når det drejer sig om miljøet og energien, er der en lang række reguleringsmekanismer, der skal tænkes sammen, og det er også derfor, regeringen har nedsat en arbejdsgruppe, der skal vise vejen til en styrket prioritering af miljøpolitikken. Det er afgørende for regeringen at sikre, at miljøpolitikken er omkostningseffektiv, der

skal derfor fokuseres på det, vi kan kalde valget af instrumenter inden for miljøpolitikken, og der skal også inddrages samfundsøkonomiske analyser i vurderingen af mål og instrumenter.

Regeringen har imidlertid allerede taget en række initiativer på miljø- og energiområdet, og det fremgår bl.a. af regeringsgrundlaget, der vedrører de grønne afgifter. Her indgår en modernisering af CO₂- og energiafgiftssystemet, hvor jeg har nedsat en arbejdsgruppe med bl.a. uafhængige eksperter. Den har netop til formål at vurdere afgiftssystemet og se på, hvordan fremtidens energi- og CO₂-afgiftssystem kan håndteres i lyset af dobbeltreguleringen som følge af EU's kvotesystem, og desuden vil gruppen se på administrative forenklinger, der kan være til gavn for både virksomheder og myndigheder. De bekymringer, forslagsstillerne har på dette område, er derfor allerede i fokus hos arbejdsgruppen, og arbejdet er planlagt til at blive afsluttet næste forår.

Kl. 15.20

Men også med en række andre tiltag har regeringen søgt at opnå positive miljøeffekter. F.eks. er der udvalgsarbejde i gang med hensyn til uledningen af det, der hedder NO_x'er, der arbejdes med en omkostningseffektiv implementering af vandrammedirektivet, yderligere regulering af brugen af skadelige ftalater undersøges med henblik på en revision af pvc-afgiftsloven, EU's kvotehandelsystem er ved at blive implementeret osv. osv. Desuden arbejdes der med forslag om afgiftsfritagelse for afbrænding af fiberfraktion for at afgasse husdyrgødning, og dermed fjernes en økonomisk barriere i husdyrproduktionen, som vil være med til at skabe et bedre miljø.

Regeringen fremlagde desuden sidste år sin »Energistrategi Danmark 2025«, og strategien afspejler, at også her tager regeringen de fremtidige udfordringer på bl.a. energisystemområdet alvorligt. Disse initiativer er samtidig tilpasset regeringens skattestop, så det sikres, at skatter og afgifter ikke bare sættes op og dermed rammer skatteborgerne. Satsen kan kun sættes op, hvis omlægningen er af afgørende betydning for miljøet, og det ekstra provenu bruges ubeskåret til at sænke en anden skat eller afgift.

Jeg kan derfor konkludere, at der allerede tages initiativer og gøres meget for at sikre de rigtige miljøincitamenter, bl.a. gennem en omkostningseffektivisering af afgiftssystemerne. De faktisk ret brede forlig, der er indgået på energi-